

Člen 59. Člen 107 tega zakona, kakor je bil nazadnje spremenjen z zakonom z dne 21. decembra 2021, se spremeni:

(1) odstavek 3 se dopolni z novim pododstavkom, ki se glasi, kot sledi:

„Nemoten dostop iz drugega pododstavka se zagotovi zlasti z redundantnim sistemom za klice v sili v skladu s postopki iz člena 107/1/1.“;

(2) v drugem pododstavku odstavka 7 se med besedilom „obveznosti operaterjev“ in besedilom „, podjetij, ki zagotavljajo omrežje“ vstavi besedilo „ali določene kategorije operaterjev“.

Člen 60. V prvem pododstavku člena 107/1(4) tega zakona, vstavljenega z zakonom z dne 10. julija 2012 in nazadnje spremenjenega z zakonom z dne 21. decembra 2021, se uvedejo naslednje spremembe:

(1) besedilo „v zvezi z uporabo tega člena“ se vstavi med besedilo „Stroške upravljanja sklada“ in besedilo „krijejo operaterji“;

(2) besedilo „v skladu s tem členom“ se vstavi med besedilo „ki prispevajo v sklad“ in besedilo „sorazmerno z njihovim prispevkom“.

Člen 61. V oddelku 2 poglavja 2 naslova IV tega zakona se vstavi člen 107/1/1, kot sledi: „Člen 107/1/1. Oddelek 1. Za namen tega člena „redundantni sistem za klice v sili“ pomeni sistem, ki omogoča:

(1) usmerjanje klicev v sili k službam za pomoč v sili, ki nudijo pomoč na kraju samem, prek omrežij vsaj dveh ločenih operaterjev, od katerih ima vsak vsaj eno neposredno fizično in logično povezavo z vsemi centri za upravljanje klicev v sili (v nadaljnjem besedilu: neposredna pot);

(2) avtomatizirano in takojšnje preusmerjanje klicev v sili v primeru incidenta z ene neposredne poti na drugo neposredno pot, v nadaljnjem besedilu „sistem preusmerjanja“. Oddelek 2. Operaterji iz člena 107(3) sklenejo potrebne sporazume in prilagodijo svojo infrastrukturo za uporabo redundantnega sistema za klice v sili, ki jih opravijo njihovi naročniki. Vsak od njih izvaja ta sistem z vsaj eno neposredno medsebojno povezavo z drugim operaterjem in lastnim sistemom preusmerjanja.

Kadar v skladu s prvim pododstavkom operater uporabi redundantni sistem za klice v sili samo prek neposrednih poti drugih operaterjev lahko klice v sili, ki se usmerjajo, enakomerno porazdeli po teh neposrednih poteh.

Kadar operater izvaja redundantni sistem za klice v sili v skladu s prvim odstavkom med drugim z lastnimi neposrednimi potmi, izvede avtomatizirane preskuse, da preveri pravilno usmerjanje teh klicev po uporabljenih neposrednih poteh tretje osebe. Kralj lahko določi načine izvajanja teh preskusov, na primer pogostost teh preskusov.

Oddelek 3. Za operaterje iz člena 107(3) ne veljajo obveznosti iz odstavka 2, če število javno dodeljenih števil za medosebne komunikacijske storitve na podlagi številčenja v več kot treh zaporednih letih ne presega 1 % skupnega števila takih števil za vse operaterje iz člena 107(3) v teh letih. Namesto tega sklenejo potrebne sporazume, s katerimi zagotovijo, da klici služb za pomoč v sili, ki ponujajo pomoč na kraju samem, neposredno ali posredno koristijo redundantni sistem za klice v sili s strani operaterja, za katerega velja obveznost iz odstavka 2.

Vsak operater iz člena 107(3) vsako leto najpozneje do 31. decembra obvesti Inštitut o številu javno dodeljenih števil za medosebne komunikacijske storitve na podlagi števil, ki jih ima na voljo 1. septembra tekočega leta. Če je prag 1 % iz prvega pododstavka presežen za več kot tri zaporedna leta, Inštitut o tem obvesti zadevnega operaterja. Obveznosti iz odstavka 2 se za zadevnega izvajalca dejavnosti uporabljajo od 12 mesecev po navedenem obvestilu.

Kralj lahko po posvetovanju z Inštitutom spremeni odstotek iz prvega pododstavka.

Oddelek 4. Če redundantnega sistema za klice v sili ni, kralj z razpisnim postopkom določi operaterje, ki bodo odgovorni za izvajanje te naloge javne službe.

Minister za notranje zadeve je v sodelovanju z ministrom za telekomunikacije in ministrom za javno zdravje odgovoren za organizacijo, spremljanje in nadzor tega

razpisnega postopka.

Če na koncu razpisnega postopka posebna naloga javne službe iz prvega pododstavka ni oddana, kralj imenuje operaterje, ki bodo odgovorni za izvajanje te naloge v skladu s pogoji iz člena 106(4).

Ta redundantni sistem usmerjanja klicev v sili je pod razumnimi, sorazmernimi in nediskriminatornimi pogoji dostopen vsem operaterjem iz člena 107(3). Kralj lahko te pogoje določi po posvetovanju z Inštitutom.

Oddelek 5. Stroške, ki jih imajo operaterji, določeni v skladu z odstavkom 4, od začetka veljavnosti tega člena in so neposredno povezani z gradnjo, zagotavljanjem in vzdrževanjem njihovih neposrednih poti, krijejo operaterji iz člena 107(3), in sicer sorazmerno s številom števil, javno dodeljenih temu operaterju za medosebne komunikacijske storitve na podlagi številčenja 1. septembra leta, v katerem so ti stroški nastali.

Kralj lahko določi naravo stroškov iz prvega pododstavka. Kralj lahko tudi razširi seznam takih stroškov pred organizacijo razpisnega postopka iz odstavka 4, če je ta razširitev omejena na stroške, ki so neposredno povezani z zagotavljanjem redundantnega sistema za klice v sili tretjim osebam.

Oddelek 6. Sklad za službe za klice v sili, ki ponujajo pomoč na kraju samem, ustanovljen v skladu s členom 107/1, je odgovoren za zbiranje zneskov, ki jih operaterji iz člena 107(3) dolgujejo v skladu s tem členom, za povračilo vseh teh stroškov operaterju, ki je nosil te stroške, in za povračilo stroškov upravljanja iz odstavka 7 Inštitutu.

Oddelek 7. Stroške upravljanja sklada, povezane z izvajanjem tega člena, krijejo operaterji iz člena 107(3) sorazmerno s svojim prispevkom iz odstavka 5.

Stroški upravljanja pomenijo vse stroške, ki jih ima Inštitut z dodelitvijo človeških, finančnih in materialnih virov v sklad, vključno s stroški Inštituta, ki izhajajo iz uporabe zunanjih strokovnjakov.

Oddelek 8. Inštitut preveri in odobri stroške iz odstavka 5 na podlagi načel, ki jih določi kralj. Inštitut lahko imenuje neodvisnega revizorja, ki preveri stroške iz odstavka 5. Te stroške krijejo operaterji iz člena 107(3) sorazmerno s svojim prispevkom iz odstavka 5. Skupni znesek povračil ne sme presegati skupnega zneska stroškov, ki ga odobri Inštitut. Kralj z uredbo, ki jo sprejme Svet ministrov, določi načine povračila morebitnega prekomernega nadomestila.“.